

MILYEN LOVAT KIVÁNT I. RÁKÓCZY GYÖRGY?

Erre megfelel az alábbi lóvásárlási utasítás, melyből az, hogy ki írta légyen ugyan nem tűnik ki, de az írás után alig lehet kétség, hogy az I. Rákóczy György kancelláriájában készült.

Noha magától is ő kegyelme meg tudja gondolni én alám minemű ló kivántatnék, jóllehet pedig ember innét annak módot és rendet nem szabhat, mindazáltal ezen kell ő kegyelmének ügyekezni.

1) Hogy én alám csendes lovat vehessen, olyat mindazáltal, kinek lovassága is meg legyen valóban; itt pedig az csendességet én az felüléről értem inkább, hogy az felülést várná csendesen s engedelmesen. De azt kívánom, hogy az ló ugyan valóba jó lovasságu ló lehetne jó futó, jó nyargaló, jó lábu.

2) Erre kell igen ő kegyelmének vigyázni, hogy az ló erős száju ne legyen, mert az erős száju ló merő ellenség, és la különbben annál jobb nem volna is ez világon, de csak mit sem érne, ha erős száju lenne.

3) Hogy az ló épp s ne béna legyen.

4) Valahogy kehes ne legyen.

5) Hogy ne legyen valami ag marha, hanem ha lehet, lenne gyermekded ló, hét vagy nyolczad fü.

6) Arra is igen reá vigyázzon ő kegyelme, hogy ne valami gyenge lovat vegyen énnekem, hanem az minemű testes nehéz legény vagyok én, én alám való vastag öreg lovat vehetne ő kegyelme.

7) Hogy valami rossz erkölcsü, felrugó, vagy ki magát ördöglené, s el nem menne ember alatt, olyat ne találjon venni, vagy farka csavarót, mert ur alá illetlen és gyalázatos az farka csavaró ló.

8) Hogy az ló lenne szép természetü öreg ló. Az szőrivel nem gondolok.

Eredetije valószínűleg valami levél melléklete, az Országos Levéltárban a „Rákóczy levelek“ közt.

Közli: SZAMOYA ISTVÁN.